

skal op på 50.000-60.000. Derfor må det langtidsplanlagte sociale byggeri have øgede rammer.

Mindretallet foreslår derfor, jfr. nedenstående ændringsforslag nr. 2, en gradvis forhøjelse af den nuværende kvota på 12.000 lejligheder til 18.000 lejligheder — og heraf 3.000 til saneringsopgaver.

Et *mindretal inden for mindretallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) ønsker herudover at fremhæve, at man finder de foran fremhævede betragtninger om boliganvisningsreglerne for alment byggeri og de ændringer, som vil ske i boligministeriets bekendtgørelse af 30. april 1968 om de almennyttige boligselskabers virksomhed, utilstrækkelige. Mindretallet henviser til, at man principielt helst så det af medlemmer af socialistisk folkeparti den 14. marts 1969 fremsatte lovforslag om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Om lejerens ret til bytning af lejlighed) gennemført, men at man under de givne omstændigheder er medforslagsstiller til det som nr. 1 stillede mindretalsændringsforslag til forslaget om ændring i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Ad II. forslag til lov om ændring i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Under behandlingen af bestemmelserne om moderniseringer har udvalget drøftet de vanskeligheder, som lejeforhøjelser for omfattende forbedringer kan medføre for lejere med beskedne indtægter. Disse vanskeligheder mindskes ved boligsikringsordningen, men herudover vil det navnlig for lejere, hvis husstand er lille i forhold til lejlighedens størrelse, kunne være ønskeligt at lette de pågældendes muligheder for at opnå en anden bolig. Et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis medlem) forudsætter derfor, at boliganvisningsudvalgene — i samarbejde med de nye erstatningsboligudvalg, jfr. forslag til lov om sanering — medvirker til, at lejere, der bor i ejendomme, hvor der gennemføres omfattende moderniseringer, og som har vanskeligt ved at udrede lejen efter moderniseringen, opnår andre efter deres økonomi og familieforhold passende boliger. Udvalget vil i øvrigt i folketingsåret 1969-70 arbejde videre med spørgsmålet om eventuelle

yderligere foranstaltninger til at modvirke de vanskeligheder, som lejere kan komme ud for i forbindelse med væsentlige lejeforhøjelser for forbedringer.

Efter lovforslaget skal der nedsættes et særligt moderniseringsnævn i sådanne kommuner, hvis indbyggerantal den 1. april 1967 oversteg 100.000. Forslaget indebærer, at der skal oprettes moderniseringsnævn i København, Frederiksberg, Århus og Odense kommuner, men da også Ålborg kommune har moderniseringsproblemer af betydeligt omfang, finder udvalget det rigtigst, at der også i Ålborg nedsættes et moderniseringsnævn. Der henvises herved til nedenstående ændringsforslag nr. 4.

I forbindelse med omtalen af moderniseringsnævnene skal også fremhæves, at der ifølge ændringsforslag nr. 5 stilles forslag om, at såvel formanden for som de øvrige stemmeberettigede medlemmer af moderniseringsnævnene skal have bopæl i vedkommende kommune, hvorved tilsigtes at sikre, at nævnene har tilstrækkeligt lokal-kendskab.

Det er over for udvalget blevet fremhævet, at der ved boligministeriets bekendtgørelse af 30. april 1968 er gennemført en ligestilling af enlige med børn med ægtepar med et tilsvarende antal børn ved vurdering af, om en boligsøgende omfattes af fortrinsretten til ledige lejligheder i almennyttigt byggeri. Det er i denne forbindelse blevet påpeget, at enlige forsørgere med børn er stillet ringere i visse kommuner end ægtepar med samme antal børn, idet de kommunale boliganvisningsmyndigheder er berettiget til udelukkende at tage hensyn til antallet af personer i forhold til antallet af beboelsesrum.

Da dette forhold forekommer mindre rimeligt, bl. a. fordi enlige med børn i almindelighed må antages at have samme pladsbehov som ægtepar med et tilsvarende antal børn, er det ved ændringsforslag nr. 8 foreslået, at den ovenfor omtalte ligestilling lovfæstes.

Der er endvidere over for udvalget blevet fremsat ønske om, at der i sådanne enfamilieshuse, hvor der f. eks. i forbindelse med boligsituationen under og efter 2. verdenskrig er blevet inddrettet yderligere lejligheder, bør være adgang til at foretage en sammenlægning af lejlighederne.